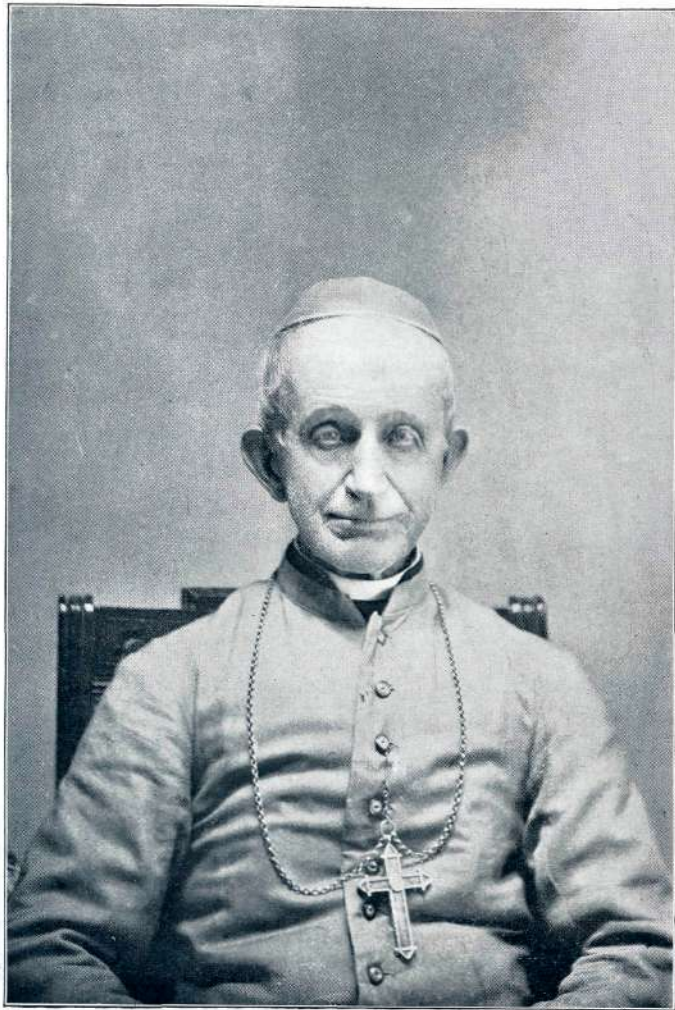

In vendar ga l. 1868. zadene nepričakovana čast. Ko ga je rimska stolica imenovala za škofa, je na prigovor prijateljev sprejel težko breme in bil 7. februarja l. 1869. v Cincinnati posvečen za škofa. — Pravi misijonski škof. Nadškof Purcell mu je podaril talar, škof Lefèvre pa naprsni križec in prstan iz srebra. Slavnostni govornik je bil sloveči Weninger D. J. Ko je Mrak došel v Marquette, je napravil nastop nad vse skromnega škofa globok vtis. 7. marca

izgubil nekaj dni in se maščeval s tem, da je obema potnikoma na dolgem potu v Glasgow pri obedu postregel z eno samo žlico, enim nožem in enimi vilicami.

Baragu v marsičem podoben, je tudi Mrak zelo spretno vodil prostrano škofijo. Pri nastopu je dobil v škofiji 18 cerkva in 14 duhovnikov, med temi Slovence Vertina. Slovenca Stariha, ki je sedaj škof v Lead, S. D., pa je naslednje leto posvetil v duhovnika. Sam mož svetega, neomadeževanega življenja, je bil posebno neizprosen glede discipline. Kakor Baraga je neutrudno misijonaril, ko je obiskoval župnije. V enkrat započetem ukrepu se ni izlahka upognil in tuintam je ta njegova odločnost dobila uprav ameriško lice. Duhovniku Eisu, sedanjemu škofu v Marquette, je nekoč zapovedal, naj sezida župnišče. Ta se posvetuje s stavbenikom, izkoplje temelj in počne graditi stavbo. Kar prihiti škof; zazdi se mu, da je stavba zidana preveč „v slogu“ (too stylish), stavbo proda, kupec jo prenese drugam, škof pa zgradi cenejšo. Velike težave je imel osobito od leta 1872. dalje. Tedaj je industrija nagloma padla, in vsled bede vernikov je moral hkrati zapreti dve šoli, ki so ji vodile redovnice. Naslednje leto ni posvetil ni enega duhovnika za škofijo. In vendar je vse kipelo v deželi. Prihajali so novi naselniki, misijonske postaje so se izpreminjale v velike župnije — a kje dobiti sposobnih mož in gmotnih sredstev?

ŠKOF IGNACIJ MRAK KONCEM SVOJEGA ŽIVLJENJA

je bila intronizacija v preprosti stolnici; mraz je bil tako hud, da je vino v kelihu zmrznilo.

Leta 1870. se je Mrak udeležil vesoljnega cerkvenega zbora v Vatikanu in ob tej priliki obiskal Kranjsko, kjer se mu je na pot v Ameriko pridružil duhovnik Luka Možina. Iz Trsta sta potovala v Glasgow. Ko je ladja pristala v nekem pristanišču na Siciliji, je Mrak takoj z dovoljenjem pristojnega škofa imel službo božjo in birmoval. A ta gorečnost mu je nakopala hudo nejevoljo kapitanovo, kateri je

Ni čuda, da je vse to globoko bolelo plemenitega moža in da je zakoprnel po skromnem, tihem misijonskem delu. Ko je l. 1877. obolevljal za revmatizmom, je prosil v Rimu, naj mu odvzemo težko breme. Resignacija je bila sprejeta, naslednik mu je bil pa rojak — Janez Vertin. A osiveli veteran ni odložil orožja. Prevezel je izpočetka župnijo Negaunee, pozneje misijon med Indijanci v Eagle Town, zadnja leta pa je bil hišni duhovnik v bolnici svete Marije v Marquette. Bolnikom in ubožcem je bil največji prijatelj, vse, kar je imel, je izdal zanje. Do smrti je ostal prijatelj resne knjige.

Še kot 87 letni starček je z zanimanjem čital Plasmannovo knjigo: Die Himmelskunde. Bogato svoje in zanimivo življenje pa je sklenil dné 2. januarja 1901, star 89 let. Na strani Baraga počiva v stolnici v Marquette, v marsičem podoben, v vsem vreden mu naslednik. Nagrobni napis ga slavi tako:

Laudant eum opera pro conversione Otchipwe-Indianorum. Fidelis Baragae cooperator et successor.¹⁾

¹⁾ Slavé ga dela za izpreobrnjenje Očipve-Indijanov. Baragov zvest pomočnik in naslednik.